

Sygn. akt: I C 438/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2023r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Izabela Maruchacz
Protokolant:	Sekretarz sądowy Żaneta Kowalska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 listopada 2023 r. w K.

sprawy z powództwa U. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W.

przeciwko **I. W., B. W. (1)**

o zapłatę

I. zasądza solidarnie od pozwanych **I. W. i B. W. (2)** na rzecz powoda **U. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W.** kwotę **73 615,96 zł** / słownie: siedemdziesiąt trzy tysiące sześćset piętnaście złotych i dziewięćdziesiąt sześć groszy/ wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 14 października 2022 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza solidarnie od pozwanych **I. W. i B. W. (2)** na rzecz powoda **U. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W.** kwotę **9 098 zł** / słownie: dziewięć tysięcy dziewięćdziesiąt osiem złotych/ wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za okres od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych I. W. i B. W. (1) kwoty 73.615,96 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu w (...), tj. od dnia 14.10.2022 r. do dnia zapłaty. Na kwotę dochodzoną pozwem składały się: 67 249, 78 zł. – jako kwota niespłaconego kapitału, 953,20 zł. - jako kwota odsetek umownych naliczonych przez wierzyciela pierwotnego, 229,69 zł. jako kwota odsetek karnych naliczonych przez zbywcę od zadłużenia przeterminowanego, 5 183, 29 zł. – jako kwota odsetek ustawowych za opóźnienie naliczona przez powoda od kwoty kapitału od dnia zamknięcia salda zbywcy do dnia sporządzenia pozwu w (...). Ponadto wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu wskazał, że przedmiotowa wierzytelność powstała w wyniku zawarcia w dniu 14.12.2015 r. pomiędzy pozwanymi a Bankiem (...) S.A. pisemnej umowy o numerze (...) (kredyt konsolidacyjny). Na podstawie zawartej umowy bank udzielił pozwanym kredytu konsolidacyjnego w wysokości: 107.449,00 zł – kwota udzielonego kredytu,

18.158,88 zł – prowizja, 30.450,56 zł – kwota odsetek umownych, których stopa procentowa na dzień zawarcia umowy wynosiła 4,90 % w skali roku.

Pozwani zobowiązali się do spłaty wskazanej kwoty wraz z należnościami ubocznymi w 108 miesięcznych ratach w wysokości 1.444,98 zł, z zastrzeżeniem, że wysokość ostatniej raty wyrównującej może różnić się od kwoty pozostałych rat.

Wobec niewywiązania się z warunków umowy, została ona wypowiedziana, a cała kwota wierzytelności wraz z odsetkami i należnościami ubocznymi stała się wymagalna z dniem 28.05.2021 r.

Na mocy umowy przelewu wierzytelności zawartej w dniu 06.04.2022 r. (...) Bank S.A. dokonał przelewu wierzytelności na rzecz U. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W..

W odpowiedzi na pozew pozwani I. W. i B. W. (1) wnieśli o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz ze zwrotem opłaty za pełnomocnictwo.

W uzasadnieniu pozwani podnieśli, że powód nie wykazał legitymacji czynnej do występowania w sprawie. W ocenie pozwanych przedstawiona umowa cesji wierzytelności nie obejmowała rzekomej wierzytelności, a przedstawiony załącznik do niej takim załącznikiem nie był. Zarzucone również zostało, że powód nie wykazał, aby środki kiedykolwiek uruchomiono. W umowie była dyspozycja jej wykonania, jednak nie został dołączony dowód, że została ona wykonana. Zdaniem pozwanych znikąd nie wynikała żądana kwota. Skoro nie uruchomiono kredytu, to nie ma czego żądać. Wskazali również, że z samą istotą kredytu sprzeczne jest przeniesienie na rzecz biorącego pożyczkę sum pieniężnych, których w rzeczywistości nigdy on nie otrzymuje, a które automatycznie zostają zaliczone na poczet związanych z pożyczką kosztów i opłat lub umów dodatkowych. W wyniku tego pożyczkobiorca byłby bowiem zobowiązany do spłaty znacznego zobowiązania, nie otrzymując przy tym na własność żadnych środków pieniężnych. Ponadto zdaniem pozwanego rzekome roszczenie nie było wymagalne na dzień składania pozwu. Brak było wezwania do zapłaty w trybie art. 75c prawa bankowego, a brak ten skutkuje nieważnością wypowiedzenia umowy. Jest to już utrwalony w orzecznictwie pogląd. Dyspozycja tego przepisu jest jednoznaczna: „bank wzywa”, a nie może wezwać. Wypowiedzenie jest dokonywane w formie pisemnej pod rygorem nieważności. Pozwani przeczą aby takie wypowiedzenie otrzymali.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 14.12.2015 r. pomiędzy I. W. i B. W. (1) a Bankiem (...) S.A. doszło do zawarcia umowy kredytu gotówkowego o numerze (...) przeznaczonego na spłatę innych kredytów (kredyt konsolidacyjny). Na podstawie zawartej umowy bank udzielił pozwanyemu kredytowi na okres od dnia 16.12.2015 r. do dnia 16.12.2024 r. w wysokości: 107.449,00 zł – kwota udzielonego kredytu oraz 18.158,88 zł – prowizja. Zgodnie z § 3 Umowy kredyt był oprocentowany według stałej stopy procentowej wyrażonej w stosunku rocznym w wysokości 4,90 %. Zgodnie z § 4 Umowy I. W. i B. W. (1) zobowiązani byli do spłaty wskazanej kwoty wraz z należnościami ubocznymi w 108 miesięcznych ratach, z zastrzeżeniem, że pierwsza rata kredytu wynosi 1.444,98 zł, a ostatnia rata kredytu wyniesie 1.445,58 zł.

Zgodnie z § 8 rzeczony Umowy, bank może wypowiedzieć Umowę w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w razie utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej. Umowę rozwiązuje się z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia.

(dowód: umowa kredytu wraz z załącznikami k. 6-14)

Na mocy uchwały Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia (...) Banku S.A. z dnia 29.07.2016 r. oraz uchwały Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Banku (...) S.A. z dnia 28.09.2016 r. w dniu 04.11.2016 r. doszło do prawnego połączenia poprzez przejęcie Banku (...) S.A. jako spółki przejmowanej przez (...) Bank SA. jako spółki przejmującej.

(bezsporne)

Wobec nie uregulowania należności przez (...) Bank S.A. pismami z dnia 22.04.2021 r. wypowiedział przedmiotową umowę kredytu nr (...). Wypowiedzenia te zostały nadane listami poleconymi na adres pozwanych widniejący umowie o kredyt, który nie był zmieniany przez kredytobiorców w toku trwania umowy kredytowej i pozostaje aktualny do dnia dzisiejszego.

(dowód: wypowiedzenie – k. 15-16)

Umową przelewu wierzytelności z dnia 6 kwietnia 2022 r. A. bank S.A. z siedzibą w W. zbył na rzecz U. Niestandardowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W. wierzytelności wobec pozwanych wynikające z umowy kredytu (...).

(dowód: umowa przelewu wierzytelności – k. 17-22)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Fakt zawarcia przez strony umowy o kredyt konsolidacyjny nr (...) i jej warunki oraz fakt wypowiedzenia umowy kredytu, zostały w sposób jednoznaczny potwierdzone przedłożonymi przez powoda dokumentami, których prawdziwość i autentyczność nie była kwestionowana przez pozwanych i nie budziła również wątpliwości Sądu.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, iż zgodnie z art. 494 § 1 k.s.h. spółka przejmująca albo spółka nowo zawiązana wstępuje z dniem połączenia we wszystkie prawa i obowiązki spółki przejmowanej albo spółek łączących się przez zawiązanie nowej spółki.

Zgodnie z poglądem panującym w orzecznictwie, stosownie do treści art. 494 § 1 k.s.h. spółka przejmująca wstępuje z mocy prawa z dniem połączenia we wszystkie prawa i obowiązki spółki przejmowanej. Połączenie następuje z dniem wpisania połączenia do rejestru. W świetle powyższych rozważań, wskazać należy, że kredyt w przedmiotowej sprawie został udzielony przez Bank (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w G.. Z odpisu KRS powoda, do którego sąd ma dostęp drogą elektroniczną, wyraźnie wynika, że na mocy uchwały Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia (...) Banku S.A. z dnia 29.07.2016 r. oraz uchwały Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Banku (...) S.A. z dnia 28.09.2016 r. w dniu 04.11.2016 r. doszło do prawnego połączenia poprzez przejęcie Banku (...) S.A. jako spółki przejmowanej przez (...) Bank S.A. jako spółki przejmującej.

Zgodnie z treścią art. 509§ 1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Stosownie do §2 art. 509 kc wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Przelew wierzytelności jest umową, na mocy której dotychczasowy wierzyciel - cedent przenosi wierzytelność do majątku osoby trzeciej - cesjonariusza. Wierzytelność, aby mogła stać się przedmiotem rozporządzenia, musi być w dostateczny sposób oznaczona, powinien być określony stosunek prawny, którego elementem jest zbywana wierzytelność poprzez wskazanie w szczególności stron tego stosunku, świadczenia oraz przedmiotu świadczenia.

Powód na potwierdzenie nabycia dochodzonej pozwem wierzytelności wobec pozwanych od wierzyciela pierwotnego przedłożył potwierdzoną za zgodność z oryginałem umowę przelewu wierzytelności z dnia 6 kwietnia 2022 r. pomiędzy (...) Bank S.A. z siedzibą w W. a powodem (k. 17-19), wykazując jednocześnie umocowanie osób podpisanych pod umową do reprezentowania powoda oraz umocowanie do reprezentowania wierzyciela pierwotnego (k. 19v-21v). Jak wynika z przedłożonego przez powoda fragmentu załącznika nr 1 – załącznika do umowy przelewu wierzytelności z dnia 06.04.2022 r. (k. 22), potwierdzonego za zgodność z oryginałem, wierzytelność wynikająca z umowy pożyczki nr (...) zawartej przez I. W. i B. W. (1) z wierzycielem pierwotnym została przeniesiona przez wierzyciela pierwotnego na

powoda jako nabywcę wierzytelności. W konsekwencji powód jako nabywca tej wierzytelności był i jest uprawniony do dochodzenia od pozwanych należności wynikającej z umowy pożyczki zawartej przez pozwanego z wierzycielem pierwotnym.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Umowa kredytu powinna być zawarta na piśmie i określać w szczególności: strony umowy, kwotę i walutę kredytu, cel, na który kredyt został udzielony, zasady i termin spłaty kredytu, wysokość oprocentowania kredytu i warunki jego zmiany, sposób zabezpieczenia spłaty kredytu, zakres uprawnień banku związanych z kontrolą wykorzystania i spłaty kredytu, terminy i sposób postawienia do dyspozycji kredytobiorcy środków pieniężnych, wysokość prowizji, jeżeli umowa ją przewiduje, warunki dokonywania zmian i rozwiązania umowy.

W przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w przypadku utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej bank może obniżyć kwotę przyznanego kredytu albo wypowiedzieć umowę kredytu, o ile ustawa z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne nie stanowi inaczej (art. 75 ust. 1 w/w ustawy). Termin wypowiedzenia, o ile strony nie określą w umowie dłuższego terminu, wynosi 30 dni, a w razie zagrożenia upadłością kredytobiorcy - 7 dni (art. 75 ust.2 w/w ustawy).

W niniejszej sprawie umowa kredytu zawarta pomiędzy stronami odpowiadała warunkom określonym w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe. Z zachowaniem przepisów tej ustawy i postanowień umowy zostało dokonane przez powoda wypowiedzenie umowy kredytu.

Zauważyć też należy, że kredyt konsolidacyjny to produkt finansowy, którego istotą jest zamiana wielu zobowiązań w jedno. Bank, w którym zaciągany jest kredyt konsolidacyjny, spłaca zobowiązania klienta u innych wierzycieli, dzięki czemu zostaje mu jedno świadczenie zamiast kilku. Zatem wbrew twierdzeniom pozwanych, w okolicznościach sprawy dopuszczalne było przekazanie części kredytu na zobowiązania pozwanych, zgodnie z zapisami umowy pod którą złożyli oni swoje podpisy akceptując w pełni jej treść.

W ocenie Sądu, stanowisko pozwanych kwestionujących ważność umowy o kredyt nr (...) jest niekonsekwentne. Z jednej strony twierdzą bowiem, że umowa nie została zawarta, ponieważ nie uruchomiono środków, by następnie kwestionować wymagalność roszczenia wynikającego właśnie z tej umowy, podnosząc zarzut braku wezwania do zapłaty oraz nieskuteczne wypowiedzenie umowy, która przecież według ich zarzutów nie została zawarta. Ponadto kwestionowaniu przez pozwanych uruchomienia środków z umowy o kredyt przeczy również fakt spłacania przez nich od dnia 16 stycznia 2016 roku (data wymagalności pierwszej raty kredytu) poszczególnych rat kredytu aż do daty wypowiedzenia umowy z dnia 22 kwietnia 2021 roku kiedy zadłużenie na dzień sporządzenia tegoż pisma wynosił 10 867,50 zł. Biorąc pod uwagę, że miesięczna rata kredytu spłacana przez pozwanych wynosiła 1444,98 zł. zadłużenie to wskazywało na niepłacenie kredytu przez okres ponad 7 miesięcy. W pozostałym okresie (ponad 4 lat) pozwani zatem realizowali umowę kredytową, dowodem czego jest również okoliczność, że na dzień złożenia pozwu kwota niespłaconego kapitału jak wskazał powód w treści uzasadnienia pozwu wynosiła 67 249,78 zł. podczas gdy w dacie jego zaciągania kapitał wynosił 107 449 zł.

Reasumując pozwani w odpowiedzi na pozew podnieśli wiele zarzutów, jednak na ich potwierdzenie nie przedłożyli żadnych dowodów, jak chociażby historii rachunków bankowych na potwierdzenie, że kwota kredytu przeznaczona na cele konsumpcyjne w wysokości 10.000,00 zł nie wpłynęła na konto B. W. (1). Podkreślić przy tym należy, że pozwani w żadnym miejscu nie podnosili, że nie posiadają rachunku o podanym w umowie numerze, tj. (...) (k. 6).

Co istotne, pozwani poza prostym zakwestionowaniem dowodów przedłożonych przez powoda, nie zaferowali żadnych dowodów przeciwnych, które podważałyby wiarygodność materiału dowodowego strony powodowej i uwierzytlniały stanowisko pozwanych. Tak naprawdę zarzuty pozwanych były jedynie polemiką i ogólnymi

twierdzeniami. Natomiast z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową wynika, że kwota dochodzona pozwem jest rezultatem kredytu zaciągniętego przez pozwanych powiększonego o prowizję oraz odsetki.

Sąd dysponował w sprawie materiałem dowodowym m.in. w postaci poświadczonych za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika powoda: umowy kredytu wraz z załącznikami, czy też umowy przelewu wierzytelności.

W tych okolicznościach Sąd uznał żądanie pozwu za zasadne i zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 73.615,96 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 14 października 2022 r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc, uznając, iż pozwani jako strona przegrywająca są zobowiązani zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty procesu w kwocie 9 098 zł. (opłata od pozwu - 3 681 zł., opata skarbową od pełnomocnictwa - 17 oraz koszty ustanowienia pełnomocnika z uwzględnieniem wartości przedmiotu sporu – 5 400 zł.)